

زگیل تناسلی

ابتلا به زگیل تناسلی (Genital Wart) یک استرس برای بیمار است. هر ضایعه ای در ناحیه دستگاه تناسلی زگیل تناسلی نیست، بنابراین باید با روشهای خاصی وجود زگیل تناسلی را ثابت کرد. گرفتن شرح حال از بیمار و سابقه فعالیت جنسی وی ما را تا حدودی به طرف تشخیص این بیماری هدایت می کند، ولی قطعی نیست. بنابراین باید اقدام به استفاده از روشهای دقیق آزمایشگاهی نمود.

عامل ایجاد زگیل تناسلی ویروسی از زیر گونه خانواده **Human papilloma virus (HPV)** می باشد. این ویروس بیش از 40 نوع دارد. حدود 90 درصد موارد زگیل تناسلی با نوع 6 و 11 ایجاد می شوند. ویروسهای HPV به دو دسته پرخطر و کم خطر تقسیم می شوند. انواع خاصی از این ویروس عامل ایجاد سرطان دهانه رحم در خانمها و سرطان مقعد، دستگاه تناسلی، و حفره دهان در آقایان می باشد. بنابراین صرف اینکه آزمایش یک فرد برای زگیل تناسلی مثبت است، کفایت نمی کند، بلکه باید نوع ویروس نیز مشخص شود. همه آزمایشات نوع ویروس را مشخص نمی کنند، برای تشخیص نوع ویروس آزمایش خاصی لازم است.

روشهای تشخیصی زگیل تناسلی به قرار زیر هستند:

- تست اسید آستیک: اینرا باید متذکر شد که 5-1 درصد افرادی که مبتلا به ویروس زگیل تناسلی هستند، دارای زگیل قابل رویت در ناحیه تناسلی نمی باشند. گاهی این ضایعات به راحتی قابل رویت نیستند. برای قابل رویت ساختن زگیلها می توان یک حوله ای را به اسید آستیک 3-5 درصد آغشته کرد و در ناحیه مشکوک قرار داد. اگر فرد دارای زگیل تناسلی باشد، ضایعات به رنگ سفید درآمده و قابل رویت می شوند. این تست مثبت کاذب دارد، یعنی ممکن است با سایر ضایعات پوستی که زگیل نیستند نیز مثبت شود.
- نمونه برداری: یکی از زگیلها با جراحی برداشته شده و جهت بررسی به آزمایشگاه ارسال می شود.
- **Hybrid capture HPV DNA Test 2 (hc2)**: این تست همراه با پاپ اسمیر توسط سازمان غذا و داروی آمریکا مورد تائید قرار گرفته است. این تست چون ساده است، تست استاندارد HPV می باشد. این تست از انواع کم خطر HPV انواع زیر را می تواند تشخیص دهد: 6-11-16-18-33-35-39-45-51-52-56-58-59-68. زیر با این تست قابل تشخیص هستند:
- **Polymerase chain reaction**: این تست به اختصار PCR نامیده می شود و یکی از بهترین تستها برای تشخیص HPV و نوع آن می باشد. بسته به روش و کیتی که از آن استفاده می شود، می تواند انواع پرخطر و کم خطر HPV را تشخیص دهد.

ضایعات زگیل مانند منشاء پخش ویروس هستند بنابراین باید همه آنها به یک روش مطمئن از بین برده شوند. ضایعاتی که در سطح پوست اندازه متناسب دارند، قابل رویت هستند ولی زگیلهای با خصوصیات زیر نه برای پزشک و نه برای بیمار قابل رویت نخواهند بود:

• زگیل بسیار ریز باشد که جهت رویت آن نیاز به بزرگنمایی است.

• زگیل هم در مرد و هم در زن داخل مجرای ادرار باشد.

• زگیل در داخل واژن باشد.

• زگیل در محل ورودی مقعد باشد.

• زگیل در چین و چروک کشاله ران و چینهای پوستی باشد.

• وجود زگیل غیر قابل رویت در اطراف دهان و داخل دهان در فردیکه رابطه جنسی دهانی داشته است.

با توجه به موارد بالا هر فرد مبتلا به زگیل تناسلی باید در اطاق عمل تحت بی دردی از نظر وجود ضایعات زگیلی در نواحی فوق توسط میکروسکوپ و آندوسکوپ مورد بررسی قرار گیرد و تمام ضایعات توسط جریان برق سوزانده شوند. برای از بین بردن زگیل داخل مجرای ادرار نیاز به وسایل خاص می باشد. اگر تمام زگیلهای از بین برده نشوند، فرد بشدت آلوده باقی مانده و پس از بین بردن زگیلهای قابل رویت، آنها بسرعت مجدداً شروع به رشد می کنند. در 20 درصد موارد با گذشت زمان سیستم ایمنی بدن ویروس HPV را از بین می برد ولی اگر فردی دارای زگیل غیر قابل رویت در نقطه ای از بدن باشد این امر امکانپذیر نخواهد بود. به عبارت دیگر صرف گرفتن یک محلول از داروخانه و مالیدن آن بر روی زگیلهای در بهترین شرایط فقط صورت مسئله را حل می کند و به هیچ وجه نباید به آن اکتفا کرد.

دکتر محمد رضا صفری نژاد

جراح و متخصص بیماریهای کلیه و مجاری ادراری - استاد دانشگاه